

frier vi os fra en mistanke om, at det, vi foretager herinde, kun er noget, der skal ramme de andre, men at lige så snart det har noget med os selv at gøre, får piben en anden lyd.

Hr. Jan Petersen kom i sine bemærkninger ind på, at man kunne opfatte det her som en straffeaktion vendt mod nogle partier og ikke mod andre partier. Jeg tror, hr. Jan Petersen antydede, at der var nogle partier, der fik frivillige bidrag, og at Socialdemokratiet herved blev ramt mere end andre partier blev ramt. Det er vel en sandhed med modifikationer. Jeg ved ikke, om hr. Jan Petersen antyder, at de bidrag, som Socialdemokratiet modtager, ikke er frivillige, og at det derfor er en anden type frivillige bidrag, som Socialdemokratiet modtager, for beløbsmæssigt svarer det jo fuldstændigt til det, som Venstre og De Konservative modtager.

Men det kan jo være, at hr. Jan Petersen har dårlige erfaringer med modtagelse af frivillige bidrag. Og så synes jeg da, det er vigtigt, at vi her i debatten får frem, om Socialdemokratiet har været ude for, at der bliver stillet politiske betingelser i forbindelse med de frivillige bidrag til arbejdet. Der kan jeg på både Venstres og De Konservatives vegne sige, at sådanne betingelser accepteres ingen af vore partier, når vi modtager frivillige bidrag.

Jeg synes, at åbenhed omkring bidrag til de politiske partier er meget vigtig, og derfor skal vi selvfølgelig også offentliggøre større bidrag i forbindelse med aflæggelse af vore regnskaber. Jeg kan for regeringspartierne vedkommende sige, at der har vi ikke rigtig noget at skjule i den sag. Så det synes vi er et emne vi skal arbejde med.

Men jeg vil da gerne høre, om – punkt 1 – hr. Jan Petersen mener, at disse bidrag, Socialdemokratiet modtager, ikke kan rubriceres som frivillige bidrag, og – punkt 2 – om hr. Jan Petersen har været ude for, at der bliver stillet politiske betingelser i forbindelse med modtagelse af disse bidrag.

Kl. 14.00

Jeg takker for en god debat, der har været blandt partierne, og for slutningen til forslaget, og under udvalgsarbejdet vil der være lejlighed til at stille uddybende spørgsmål.

(Kort bemærkning).

Jan Petersen (S):

Det hører til almindelig høflighed at svare på spørgsmål, så det gør jeg. På det første spørgs-

mål er svaret ja. På det andet spørgsmål er svaret nej.

Så vil jeg gerne lige spørge ministeren om en enkelt ting. Når det nu er så magtpåliggende at få sendt signalet, hvorfor omfatter det signal, regeringen og Dansk Folkeparti vil sende, så ikke forsvar og politiet? Det er jo også et meget stort område, der er fritaget for netop det sædvanlige produktivitetskrav.

Så kunne jeg endelig tillade mig at spørge mere principielt: Er ministeren og regeringen enige eller uenige i det synspunkt, som også hr. Niels Helveg Petersen fremførte, at der er tale om et forlig? Er ministeren og regeringen enige i det, som hr. Jann Sjørnsen fremførte, nemlig at det her ikke er statsvirksomheder, vi har med at gøre, det er partier, som er uden for staten? Mener Venstre, som jo repræsenteres af ministeren, at det her er noget, staten skal blande sig i?

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Nu skal jeg jo ikke tale på ministerens vegne, men jeg vil da bare spørge hr. Jan Petersen med hensyn til politiforliget, om hr. Jan Petersen er helt uvidende om, hvad der foregår i den socialdemokratiske gruppe i øvrigt. Det kunne man godt få indtryk af en gang imellem, når man læser aviser.

Men konkret med hensyn til politiforliget: Er hr. Jan Petersen helt ukendt med, at forligspartierne mødes jævnlig, og at det ikke er ret længe siden, at man igen har mødtes, og at det ikke ligefrem var besparelser på politiets budgetter, som Socialdemokratiet efterlyste?

(Kort bemærkning).

Indenrigs- og sundhedsministeren (Claus Hjort Frederiksen, fg.):

Til hr. Jan Petersen: Ja, vi sender et politisk signal om, at de besparelser, der gælder på statens område, også bør gælde de politiske partier. Det er et spørgsmål om, at vi også i praksis må vise, at de ting, som vi pålægger andre, er vi også selv som partier villige til at indordne os under. Det synes jeg kun er rimeligt. Men ja, det er en politisk tilkendegivelse.

Punkt 2: Nej, vi vil selvfølgelig ikke blande os i, hvordan de politiske partier udmønter den besparelse. Det har vi ingen jordisk intention om at blande os i.

For det tredje er der for regeringen ikke tale om, at vi begår forligsbrud med det her.